

Jeg skal nævne nogle enkelte Eksempler paa Sukkerroearalets Størrelse her i Landet. I 1918 var man oppe paa at dyrke godt 67 000 Tdr. Land, i 1919 74 000 og i 1920 70 000 Tdr. Land. For Aaret i Aar er det lidt under 70 000 Tdr. Land, ikke særlig meget, jeg har ikke det nøjagtige Tal. Denne Udvidelse af Sukkerroedyrkingen skyldes, som sagt, ikke den direkte Fordel derved alene, det skyldes bl. a. ogsaa dette, at man har været i Stand til at dyrke Sukkerroer paa Markerne i Stedet for at lade dem ligge brak. Naar det har været muligt at udvide Arealet i saa høj Grad, skyldes det ogsaa den Omstændighed, at der er anlagt småsporede Baner, og at baade Amtsveje og Kommuneveje er bygget solidere, saa at Transporten fra Roemarkerne til Sukkerfabrikkerne er blevet lettet. Endelig maa jeg føje til, at de senere Aars Stigning i Sukkerpriserne har bevirket, at man har kunnet byde danske Arbejdere bedre Vilkaar end de Vilkaar, Sukkerroeproduktionen var i Stand til at byde sine Arbejdere i tidligere Tid, da man havde Polakker, der nøjedes med en lav Løn, til at passe sine Sukkerroemarker. Dette beroede paa, at Sukkerroerne ikke gav saa stort Udbytte, ikke var saa meget værd, at de kunde bære den Arbejds løn, en dansk Arbejder maatte have for at kunne være tjent med det Arbejde. Efterhaanden er jo Bestræbelserne gaaet i Retning af at afløse Brugen af udenlandsk Arbejds kraft, og Maalet bør jo ogsaa være, at man, saafremt Produktionen kan opretholdes, bliver i Stand til udelukkende at bruge danske Arbejdere. Til Belysning af den Betydning, dette har, skal jeg tillade mig at anføre nogle Tal. I 1918 udbetaltes der i Arbejds løn for Roemarkernes Vedkommende 5 560 000 Kr., i 1919 8 880 000 Kr., i 1920 11 200 000 Kr. og i 1921 et lignende Beløb. Nu maa jeg naturligvis gøre opmærksom paa, at disse Tal er omtrentlige, men de kommer meget nær de rigtige. Selvfølgelig er disse Penge ikke alle sammen udbetalt. I mindre Landbrug, hvor Mand, Kone og Børn, Familien selv, eller hvem det nu kan være, har været i Stand til at passe Roearaerne, er Arbejds lønnen naturligvis ikke udbetalt; den er i Virkeligheden tjent af Familien, der har udført Arbejdet. Men foruden disse Beløb, der er indtjent i Arbejds løn, er der tillige de Beløb, der er udbetalt i Løn og Gager af Sukkerfabrikkerne. Det vilde være af den mest skæbnesvangre Betydning, hvis de paagældende

Egne skulde opleve, at denne Produktion blev standset. I Arbejds løn og Gager er der af Sukkerfabrikkerne udbetalt i 1918 7 Mill. Kr., i 1919 12,5 Mill. Kr., i 1920 16,2 Mill. Kr., i 1921 et lignende Beløb. Jeg ønsker at anføre disse Tal ved denne Lejlighed, fordi de giver et Fingerpeg i Retning af, at Spørgsmaalet om Fortsættelse eller Standsning af denne Produktion er ikke et Spørgsmaal, der angaar Landbruget alene, det er ikke heller et Spørgsmaal, der angaar Sukkeraktionærer alene, men det er i høj Grad et Spørgsmaal, der griber ind i Livsvilkaarene for Beboerne af de Egne, hvor Sukkerindustrien hører hjemme. Landbrugere, Haandværkere, Arbejdere, overhovedet alle, er interesseret i, at denne Industri opretholdes. Jeg skal tillige gøre opmærksom paa den Betydning, Sukkerindustrien har i Henseende til Fragtfortjeneste for Jernbaner, Skibsfart o. s. v., og jeg skal eksempelvis anføre, at en enkelt Fabrik har opgjort Fragtudgiften for sit Vedkommende i et Aar til ca. 1 Mill. Kr. Jeg kan heller ikke undlade at gøre opmærksom paa, at vort Land netop paa Grund af sin forholdsvi s store Sukkerproduktion vel nok er det Land i Verden, der under Krigen har været bedst forsynet med Sukker og tillige er det Land i Verden, som snart var kommet op paa det allerhøjeste Forbrug af Sukker pr. Indbygger. Man vil lægge Mærke til, at Produktionen og Stigningen i Forbruget af Sukker er fulgtes ad gennem Aarene, og at Overskudsproduktionen af Sukker, det vil sige den Mængde, der var til Eksport, i Virkeligheden har været ret lille. Jeg skal tillade mig at nævne nogle Eksempler derpaa.

I Gennemsnit for Aarene 1906—10, da vi havde 7 Fabrikker her i Landet, produceredes der 69,69 Mill. kg, og der blev i alt her i Landet forbrugt 94,97 Mill. kg; det var pr. Indbygger 35,76 kg. I 1911—15 var Produktionen af 9 Fabrikker — imidlertid var Fabrikken i Saks skøbing og „Vestsjælland“ kommet til — 139,12 Mill. kg og Forbruget 114,19 Mill. kg, pr. Indbygger 40,31 kg. I 1915—16 var Produktionen 112,15 Mill. kg — det var for øvrigt et daarligt Sukkeraar —, Forbruget var 136,42 Mill. kg, pr. Indbygger 46,46 kg. 1916—17 udviser en Produktion af 134,9 Mill. kg og et Forbrug af 110,49 Mill. kg, pr. Indbygger 46,46 kg. 1917—18 udviser en Produktion af 141,3 Mill. kg, et Forbrug af 123,39 Mill. kg, 41 kg pr. Indbygger. 1918—19 udviser en Produktion af 135,22 Mill. kg og et Forbrug af 134,14 Mill. kg, pr. Ind-